

[Dahl.]

de, naar de een Gang er blevet ordineret, kan faa Ansættelse som Præster f. Eks. ved Straffeanstalter eller andre Stiftelser, hvor der er faste Præster. Ganske vist er det ikke meget sandsynligt, at de faar Lejlighed til at benytte denne Tilladelse, thi naar de er 60 Aar, naar de bliver Valgmenighedspræster, er det jo ret usandsynligt, at de nogen Sinde kommer til at søge andetsteds hen, men det kan efter Forslagets Ordlyd efter min Mening finde Sted, og de kan antages, hvis de anses for egnede dertil af Kirkeministeren, da der jo ved den Slags Embeders Besættelse ikke er nogen Medvirken af Menighedsraad som ved Embeder i en Sognemenighed. Jeg kan altsaa anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger om Bemærkningerne til Lovforslaget. Jeg vil anbefale den højtærede Minister at være meget varsom med at benytte det absolutte Ord „utvivlsomt“. Det er i det hele taget en Forsigtighedsregel, man gør godt i at iagttage, at man ikke bruger alt for absolutte Udtryk. Den højtærede Minister har i Bemærkningerne til Lovforslaget to Steder brugt Ordet „utvivlsomt“, nemlig i 2det Stykke, 1ste Linie, hvor det hedder: „Denne Bestemmelse er utvivlsomt motiveret ved den Betragtning“ o. s. v., og i 3die Stykke, 7de Linie fra Slutningen, hvor der staar: „Som Følge af den først nævnte Lovbestemmelse, der utvivlsomt omfatter alle Præster i Folkekirken“. For det sidste Steds Vedkommende er det nu saaledes, at denne førstnævnte Lovbestemmelse — § 4 i Loven af 30. Juni 1922 — utvivlsomt *ikke* omfatter nogen Præst i Folkekirken, men den omfatter Mænd, som ønsker at blive Præster i Folkekirken. Dette kunde jo nok have været udtrykt paa en lidt tydeligere Maade end ved at sige netop det modsatte. Noget lignende er Tilfældet med det „utvivlsomt“, som staar i Begyndelsen af 2det Stykke. Der hedder det:

„Denne Bestemmelse er utvivlsomt motiveret ved den Betragtning, at Præster saavel som andre Tjenestemænd er pligtige at søge deres Afsked ved Udgangen af den Maaned, i hvilken de fylder 70 Aar, jfr. Tjenestemandslovens § 54, hvorfor man har ment det uforvarsomt ved Beskikkelse af en over 60 Aar gammel Person til Præst i Folkekirken at paabyrde denne en i Løbet af en kortere Aarrække med Nødvendighed indtrædende Pensionsbyrde.“

Da det nu er saadan, at Lovforslaget kun gælder Lægmand og ikke teologiske Kandidater, kan de sidste lige saa vel som andre, der i en Alder af over 60 Aar søger et Embede i Statstjenesten og findes at være skikkede dertil, uden Hensyn til Pensionsbyrden, som derved paadrages Statskassen, faa saadan Ansættelse. Hvorfor skulde man saa af Hensyn til Pensionsbyrden gøre en Undtagelse for disse Menneskers Vedkommende? Nej, Grunden er simpelt hen den, at man saa vidt muligt vilde indskrænke Adgangen for Lægmand til at blive Præster, og da det ikke var muligt helt at undgaa det, satte man Klausul foran — 35 Aar skulde de være — og Klausul bagved — de kunde ikke komme ind, naar de var fyldt 60 Aar. Det er den virkelige og reelle Begrundelse, og denne Henvisning til Betragtningen om Pensionsbyrden gælder efter alt det foreliggende ikke, da den ikke gælder i lignende Tilfælde i Statstjenestemandsløven, hvor Bestemmelsen slet ikke findes, og heller ikke gælder for teologiske Kandidater.

Men dette rammer jo kun Bemærkningerne til Lovforslaget. Selve Lovforslaget betyder, som sagt, en Udvidelse i den Retning, som vi ønsker, og jeg anbefaler derfor hurtig Fremme af Lovforslaget.

S. Rasmussen: Mit Parti vil ogsaa gerne anbefale denne lille Ændring i Loven om Lægmandspræster, idet vi finder, at det er ganske naturligt, at den kommer. Men samtidig vil jeg gerne henstille til den højtærede Minister, om det ikke snart kunde være paa Tide, at Loven helt bortfaldt. Den blev jo givet i en Tid, hvor der var særlig stærk Mangel paa Præster, hvilket man ikke kan sige der er nu. Jeg henstiller derfor, om ikke den Tid snart maatte være inde, da Loven helt kan falde bort.

Marie Hjelmer: Jeg deler ganske de andre Partiordføreres Betragtninger angaaende det foreliggende Lovforslag. Jeg mener, det imødekommer et Ønske fra Valgmenighederne, og at det ophæver en bestaaende Urimelighed. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale dets Vedtagelse her i Tinget.

Kirkeministeren (Bruun-Rasmussen): Jeg takker de forskellige Ordførere for deres venlige Tilslutning til dette lille Lovforslag, ogsaa fordi jeg deri ser et Vidnes-